

Samband ella loysing

Upp undir lögtingsvalið nú herfyri ávísta teir politisk flokkarnir stóðu teirra í tjóðskaparmálinum. Sambandsflokkurin visti á, hvussu sambandskur hann er, meðan hinvegin teir sokallaðu sjálvstýrisflokkarnir talaðu um yvirtøkur og loysing.

Mett frá hesum báðum veingjastøðum, stendur Javnaðarflokkurin við sínum realistiska tjóðskaparpolitikki mitt í millum, og hettar hava ella kom skiftandi samgongur á lögtingi at ásanna og virða.

Javnaðarflokkurin hevur ta stóðu, at heimastýrislógir er so rúmlig, at hon sum grundarlag loyvir sitandi lögtingi og landsstýri til eina og hvørja tíð at yvirtaka málsekkir, um føroysku myndugleikar, fólkavald umboðini, ynsjka tað, og røkkur henda lóg sum grundarlag líka at loysingini.

Javnaðarflokkurin er av teirri áskoðan, at ídag er tað óhugsandi við at fremja loysing, men hann áðannar samstundis, at vit føroyingar eiga sjálvir at stýra okkara samfelag í størri og størri mun, vit eiga at gerast meira og meira sjálvbjargnir, betur og betur útgjördir til sjálvir at fremja, eftirans og gjalda á øllum økjum í samfelagnum. Fyrst tá kann nøkur hugsan vera um fult sjálvstýri, ella loysing, um fólkid krevur tað.

Javnaðarflokkurin áðannar, at tann hjálp, beinleiðis og óbein-

leiðis, sum føroyingum verður veitt við ríkisfelagsskapinum, hevur stóran týðning fyri okk-

um, men hettar er og eigur at vera hjálp til sjálvhjálp, til menning og størri sjálvbjargni fyri føroysku tjóðina.

Javnaðarflokkurin áðannar eisini, at ríkisfelagsskapurin við Danmark hevur minimalar trupulleikar við sær fyri føroysku tjóðina í dag, men viðgongur samstundis, at tað er ein ómoralsk stóða, um ikki flokkurin av øllum alvi arbeiðir fyri størri sjálvbjargni í Føroyum, eisini tá talan er um neyðugar yvirtøkur, soleiðis at komandi ættarlið hava eitt betur fyrirrekað samfelag, enn forfedrar okkara høvdu.

So fara vit at lata eftirkomarar okkara avgera, um teir ein dag vilja loysing ella ikki; vit áðanna bert, at í dag er loysing ikki hugsandi, tí tjóðin er ikki sjálvbjargin enn, menningin er nikkí nóg mikil enn, fólkid vil ikki gjalda prísir fyri loysing í dag, tí hann verður ov høgur.

Tað hjálpir lítið, um vit í dag seta fótin undir egið borð (loysa), um lítið og einki verður at seta á borðið, men hinvegin gera vit tjóðini eina bjarnatænastu, um vit ikki miðvist arbeiða fyri, at hon verður gjörd búgvín, meira og meira sjálvbjargin á øllum økjum, figgjargliga, vinnuliga, mentunarliga og tjóðskaparliga. Hendir tað seg, at børn okkara ein dag loysa, tá fáa vit skuldina, um ikki samfelagið er búgvíð og fyrireikað til tess.

Henda stóða javnaðarmanna, sum byggir á veruleikan í dag, er ein sterk stóða. Stórar partur av fólk okkara deilir eisini hesa stóðu. Hesin politikkur vil kanska ein dag gera spurningin

um loysing ella samband týðningarleysan; við tað at føroyska samfelagið verður sjálvbjargið og sjálvsræðið og harvið uttan eitthvørt haft útfíra, tá ger tað minni, um drottningin ella forsetin býr á flatlondum og umboðar fleiri tjóðir.

Javnaðarflokkurin letur seg

J. B. Mohr

Sambandsins sosialisering

Tað skal ein ikki so lítið trenaður amatørslónleikari til at lata út millum fólk tey »tjóðindi« og tær positivu rangvørgu framstillingar av veruleikanum, sum tað, Dimmalætting setur fram nú seinastu ferðirnar, antin tað so er blaðstjórareiginin ella nýggja vón Sambandsflokksins, sum skrivur.

Tað verður frekkliga skrivað, at javnaðarkandidatar upp undir lögtingsvalið á fundi í Ítróttarhøllini hava burt út sagt seg vera fyri loysing — og hetta er orsøkin til at Sambandsflokkurin heldur seg uttandura í landstýrissamráðingunum, tí, sum blaðið skrivur, »det kan også være sundt at betragte tingene gennem vinduesrunderne«.

At hetta er sett fram »fór tilfallet« er ikki so ilt at gita sær, tí fólkatingsvalið, ið stendur fyri durum, vil Sambandsflokkurin gera til eina mynstring av stóðuni í føroyskum politikki.

Tá tingini verða sett á høvðið, so sum Sambandsflokkurin nú ger, ræður ikki minni um hjá Javnaðarflokkinum at leggja doyðin á at fáa veljarar sínar á val fyri at geva flokkinum dyggan stuðul, tí hetta er flokkurin, sum fólkid, eisini eftir síðsta lögtingsvalið, hevur kosið sær sum størsta flokk, og sum tann flokk, ið skal vera framvegis forandi í komandi fyra-áraskeiðnum.

Tað er eisini við Javnaðarflokkinum sum leiðandi flokki, at tað hevur eydnast at byggja upp eitt kappingarført vinnulív, sum hevur givið okkara høvudsinnu góðar treytir at virka undir — og væl at merkja, eitt vinnulív, sum hevur fingið dyggan almennan stuðul, ein

ikkí taka av fótum í tjóðskaparmálinum av romantikki sjálvstýrismanna, letur seg heldur ikki forða av afturhaldi sambandsmanna. Føroya fólk, styðið tí javnaðarflokkin við komandi fólkatingsval.

stuðul, sum vinnulivið ikki kann vera fyri uttan.

At Sambandsflokkurin nú vil forskrekkja veljararnar við at siga, at Javnaðarflokkurin er úti eftir at drepa alt lív, lata vit fara, hesa plátuna, sum nýggja stjórna Sambandsflokksins nú hevur tikið fram aftur, kenna vit, men tað er tó við almennum stuðli og iniciativ, at vit hava bygt upp okkara samfelag til tað, vit hava í dag.

Tá Sambandsflokkurin samstundis skrivur um at átaka sær størri byrðar, og at tað kostar at yvirtaka, so er at hava í huga, at nettupp Sambandsflokkurin er at »takka fyri«, at vit koma at »knúgva undir eini størri yvirtøkubyrði«, eina sum vit nú hava tikið frá statinum.

Hetta er byggingin av nýggjum verjuskipi. Hesar miljónir, 12—15 — sum hetta skip kostar at byggja, skulu hvørt ár frá skattaborgum okkara gjaldast við nøkrum milljónum aftrat, sum tað kostar í rakstri at hava egið vaktarskip.

Hesa yvirtøku kunnu vit í dag siggja í eyguni sum ein veruleika, sum eitt úrsli av politikki, sum Sambandsflokkurin, sum anti-yvirtøkuflokkur hevur foret skattaborgum okkara.

Ja so rangvørgur er sambandspolitikkur — so veruleikafjarður er sambandspolitikkurin.

Tað er at seta tingini á høvðið, tá Sambandsmenn fara at brigsla øðrum óðamannaverk í yvirtøkum, tá tað mest er Sambandsflokkurin, sum í nýggjari tíð hevur fyrítikið sær ting, sum mest grensa til tað, sum Sambandsflokkurin kallar »galmandsværk«.

Jacob Lindenskov

Tøkk

Hjartaliga takki eg øllum bæði innan og uttanlanda ið heiðraðu meg á ymskan hátt 8/12.

Blíðar heilsur og gleðligt nýár.

Sigmund Petersen

Missiónsvika

Ætlanin er at hava missiónsviku í Sandavági frá 7. til 12. januar.

Verið øll hjartaliga vælkomn við ynski og bøn um Guds ríku signing yvir dagarnar.

Innivíst fæst við at venda sær til telefon 462 og 547 í Sandavági.

Stýrið

Det hendte på en fredag

Ja, det hendte til og med på fredag den 13. 12. 1974. Da var det duket for regjeringens krise i det norske stortinget. Saken var, at det var et heimsalg av aksjer i det norsk-canadiske aluminiums industri slik at det ble mere norsk styring av en stor elektroindustri som betyr så meget for landet. Det sosialistiske valgforbundet og kommunisten Reidar T. Larsen gikk inn for hel nasjonalisering. Det ble splittelse i valgforbundet, men når det kom til alvor stemte Finn Gustavsen og hele senterpartiet for regjeringens forslag om 25% kjøpet. Akkurat dette var den store sensasjonen på møtet i stortinget. Og så kan stortinget puste lettes så de kan gå over til juletrista.

Ja, takk for i år, god jul og et riktig godt nyttår fra

Fridtjof Diesen

Vit undirritaðu stílla okkum upp til fólkatingsvalið tann 9. januar sum valevni tjóðveldisflokksins:

Niels Pauli Danielsen, prestur, Innan Glyvur Finnogi Isaksen, blaðstjóri, Tórshavn Sylvan Jacobsen, skipari, Klakksvík Hemming Jespersen, bedingsmeistari, Tvøroyri Ólavur Michelsen, kennari, Tórshavn Óve Mikkelsen, lögtingsmaður, Vágur Erlendur Patursson, blaðstjóri, Kirkjubøur Petur Reinert, lækni, Eiði

STILLARAR:

Vilhelm M. Johannesen, Tórshavn
Kári Kjelnæs, býráðslimur, Klakksvík
Jósup Henriksen, skósmiður, Klakksvík
Sigriður Hansen, bilforari, Klakksvík
Kristian Hvidbro, keyppmaður, Klakksvík
Esbern Fredriksberg, byggimeistari, Klakksvík
Fredrik Hansen, arbeiðsmaður, Seldarfjørður
Alfred Olsen, skipari, Seldarfjørður
Eiríkur Justinussen, skipari, Leirvík
Jens Jacobsen, vaktarmaður, Eiði
Jógvan Nóngjógv, smiður, Gjógv
Karsten Olsen Gård, rakari, Gjógvará, Fuglafjørður
Herluf Bertelsen, kennari, Fuglafjørður
Petur Halgadal, arbeiðsformaður, Fuglafjørður
Kristian Zachariassen, keyppmaður, Streymnes
Hans Jacob Magnussen, sjómaður, Hvalvík
Alfred Olsen, postforari, Vestmanna

Simun Pauli Jacobsen, bókhaldari, Vestmanna
Petur Müller, undir Sníð, Kvívík
Hans Olsen, fiskimaður, Tjørnuvík
Hanus Joensen, bóndi, Hvalvík
Ditlev Hammer, vikarur, Hovi
Olaf Krossteig, kennari, Økrum
Per Nattestad, træsmiður, Froðbæ
Sylvia Viberg Mortensen, húsmóðir, Tvøroyri
Arne Brattaberg, arbeiðsformaður, Vági
Poul Johs. Kjærbo, bóndi, Sunnbæ
Zacharias Stór, fiskimaður, Skopun
Niels Petersen, fiskimaður, Sandur
Jens Norðberg, sjómaður, Tórshavn
Vilhjálmur Patursson, arbeiðsmaður, Tórshavn
Vagn Midjord, fiskimaður, Hvalbæ
Jákup Pauli Gregoriussen, arkitekt, Tórshavn
Kjartan Nielsen, fiskimaður, Fámjin

Jóan Jakku í Horni, fiskimaður, Sandavágur
Andrea Artung, arbeiðskvinnufelagsformaður, Tórshavn
Edmund Johannesen, bilstjóri, Miðvágur
John M. Magnussen, bilstjóri, Seyrvágur
Arni Olsen, yvirlækni, Tórshavn
Finnur Johansen, verkfrøðingur, Tórshavn
Kjartan Mørkøre, prestur, Tórshavn
Øssur av Steinum, kennari, Kollafjørður
Heðin Klein, lögtingsmaður, Sandur
Vilhelm Johannesen, handverkari, Tórshavn
Elias Thomsen, motorpassari, Froðbæ
Victor Joensen, bilf., Miðvágur
Hensar Ellingsgaard, skúlastjóri, Seyrvágur
Johan Simonsen, fiskimaður, Klakksvík
Per Lava, træsmiður, Froðbæ
Ingrid Dalsgarð, kennari, Velbastaður
Hergeir Jacobsen, fiskimaður, Nólsoy